

De diputació a govern de Mallorca

Acaba la legislatura del Consell de Mallorca governat pel Pacte de Progrés (PSIB, PSM i UM). Més enllà de valoracions sobre aspectes concrets, el centre-esquerra ha aconseguit omplir de contingut polític una institució fins aleshores anodina.

ARXIU / JOAN CELIÀ

Maria Antònia Munar, presidenta del Consell de Mallorca, enmig dels vice-presidents, Francesc Triay (PSIB) i Pere Sampol (PSM). Tots els partits que integren el pacte fan un balanç positiu dels quatre anys de govern.

El govern del Consell de Mallorca, el Pacte de Progrés format pel PSIB, PSM i UM, arriba a la fi de la legislatura. Han passat quatre anys d'ençà que al juliol de 1995 començà una experiència inèdita en la vida política illenca. Quatre partits tan diferents com el PSIB-PSOE, PSM, EU i UM es posaven d'acord per sumar els escons i fer possible un govern de centre-esquerra. Amb els vuit consellers-diputats socialistes, els cinc nacionalistes d'esquerra del PSM, els dos d'Esquerra Unida i els dos més d'Unió Mallorquina

s'arribava als disset escons necessaris per deixar en minoria el PP, que n'havia aconseguit setze.

En aquell mateix mes de juliol de 1995 el PP començava a viure el seu infern particular. Cañellas era obligat a dimitir i s'inicià el cas "Túnel de Sóller". Al cap d'un any, el maig de 1996, el qui havia destituït Cañellas, Cristòfol Soler, era obligat a renunciar davant el *cop de palau* del seu mateix grup, el PP, que convertí en president Jaume Matas, número sis a les llistes. Aquella primavera va ser molt tensa, políticament. En el Consell de Mallorca, tam-

bé. Les divergències entre els dos partits nacionalistes, PSM i UM, així com d'EU amb tots dos i també amb el PSIB, feien perillar el Pacte de Progrés. Tot i amb això s'aconseguien superar els esculls, almenys entre els dos partits nacionalistes i el socialista. Però no amb EU, formació amb la qual la distància es féu cada vegada més gran. EU ja no havia volgut entrar en el govern del Consell, però a partir de 1997 decidiren donar per trencat l'acord de suport general. Durant la segona meitat de la legislatura, el govern del PSIB-PSM-UM ha hagut de negociar cada tema amb EU. Des de l'oposició, el PP ha intentat aprofitar aquesta circumstància per erosionar el centre-esquerra, sense aconseguir-ho.

A pesar de les disputes, tots els dirigents del PSIB, del PSM, d'UM, i també d'EU, consideren positiu el balanç. Fins i tot Eberhard Grosske ha reconegut que ha pagat la pena desallotjar el PP del govern d'una institució com el Consell. En el fons, el govern de centre-esquerra de Mallorca ha significat, per primera vegada, un contrapoder polític-institucional al Govern autonòmic balear, sempre en mans del PP d'ençà del 1983.

Entitat política. La gran irritació que ha sentit el govern de Jaume Matas, i en general el PP, cap el Consell de Mallorca no és explicable, només, pels aspectes concrets que els han enfrontat

—urbanisme, sobretot—, sinó per una qüestió sovint molt poc citada, però bàsica: que amb el Pacte de Progrés, el Consell ha esdevingut a ulls de molts mallorquins un vertader govern de Mallorca, segons expressió habitual dels dirigents del PSIB, PSM i UM. Convé tenir present que un consell és, a Balears, una institució semblant a la diputació peninsular. Així, és clar, no és estrany que el partit en el govern hagi vist amb molta gelosia aquestes ànsies d'assolir vertadera entitat política. No ha estat únicament una forma d'anomenar-se. El Consell ha tirat endavant tot el desplegament simbòlic necessari, ha posat les bases d'identificació insular-mallorquina, en contra del *balearisme* de què fan gala el PP i el govern de Matas. El Consell ha donat entitat oficial al fins fa poc oficiós himne de Mallorca, "La Belenguera"; ha instaurat una Diada de Mallorca (el 12 de setembre); s'ha convertit en motor de la incipient normalització empresarial del món cultural —teatre, editorials...—, que per primera vegada té un suport institucional per exportar —Espai Mallorca, per exemple—. Hi ha aspectes de la gestió del Pacte de Progrés que han estat criticats, però el que és indubtable és que una institució que era totalment submisa al Govern balear s'ha convertit en el seu igual. Això ha provocat les grans batalles. PSIB, PSM i UM han omplert de contingut institucional el Consell.

La qüestió, és clar, és saber què passarà després de les properes eleccions. Dependrà dels resultats i dels hipotètics pactes. Però aquesta és la pregunta fonamental, tot i que ningú no en sol parlar obertament: Continuarà aquest procés d'omplir de contingut polític els consells? Al capdavant, el Pacte de Progrés ha permès de posar de manifest la qüestió tabú des de 1983 en la política balear: quin ha de ser el paper dels consells insulars, la relació entre ells i la de tots amb el Govern balear.

Miquel Payeras

La formació universitària via
Campus Virtual a Internet
és la nostra especialitat.

Formar els professionals del futur
amb els mitjans més avançats és
el nostre objectiu.

- **Psicopedagogia**
(2n. cicle)
- **Dret**
- **Humanitats**
(també accés a 2n. cicle des
d'altres estudis universitaris)
- **Filologia Catalana**
- **Documentació**
(2n. cicle)
- **Ciències Empresarials i
Administració
i Direcció d'Empreses**
- **Enginyeria Tècnica
en Informàtica
de Sistemes**
- **Enginyeria Tècnica
en Informàtica
de Gestió**
- **Graduat Multimèdia**
(titulació pròpia interuniversitària
amb la UPC)

Sol·licitud d'accés:
del 22 de març al 30 d'abril de 1999
Inici període lectiu: setembre de 1999

Titulació progressiva
Consulteu la nova modalitat de certificats
universitaris parcials, que es poden obtenir
al llarg dels estudis.

i 902 141 141

www.uoc.es

**Universitat
Oberta
de Catalunya**

Informeu-vos-en també
als centres de suport de la
UOC a Barcelona, Lleida,
Manresa, Reus, Sabadell,
Salt, Sant Feliu de Llobregat,
Terrassa i Brussel·les.

La Universitat Oberta als nous temps